

เช้าวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ผมยังคง “เคี้ยวเอื้อง” เรื่องราวที่ได้จากการประชุม “แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และยกระดับความรู้ เรื่องการพัฒนา [พลเมืองเยาวชน](#)” ของมูลนิธิ สยามกัมมาจลเมื่อวันที่ ๑๘ และเนื่องจากเวที นั้นเป็นเวที โค้ชผู้ทำหน้าที่โค้ช แก่เยาวชน และคุณพรรณภา สติพิพันธุ์ แห่งสงขลาพอร์มปรารภเรื่อง คนทำงาน

[พัฒนาเยาวชน](#)

จะต้อง “ไม่กลวง” เพราะสังเกตเห็นเยาวชนบางคนที่มีร่วมกิจกรรม พูดคำใดๆ แบบไม่มีสาระอยู่ข้างใน

ผมสังเกตสภาพดังกล่าวเรื่อยมา ว่าการพูดคำโตแบบกลวงนี้แพร่หลายอยู่ในบางวงการ ในคนบางกลุ่ม ผมเองระมัดระวังเรื่อยมา ไม่ให้ติดกับดักความกลวงของคนเหล่านั้น คือไม่หลงไปใช้งานคนที่กลวง

เนื่องจากเวทิดังกล่าวเป็นเวทีโค้ชพี่เลี้ยงเยาวชน ผมจึงมีความเห็นว่า พี่เลี้ยงต้องตั้งคำถามกับตนเอง และกับเยาวชนในกลุ่มอยู่เสมอว่า กิจกรรมในขณะนั้นต้องการใช้ความรู้อะไร เพื่อให้งานสำเร็จอย่างมีคุณภาพสูง และจะหาความรู้นั้นได้จากที่ไหน หากทำได้แล้วจะตรวจสอบความถูกต้องอย่างไร นำมาชี้ชวนเยาวชนให้ค้นคว้า หาความรู้มาใช้ทำกิจกรรม และเมื่อใช้แล้วก็มีกร AAR ตรวจสอบความหมายของความรู้ที่ได้ออกมาจากการปฏิบัติ ซึ่งจะมีผลให้ค้นพบความรู้ใหม่จากการปฏิบัติ

ผมสังเกตจากเอกสารประกอบการประชุม และการนำเสนอในที่ประชุม ว่าพี่เลี้ยงยังไม่ตระหนักว่า พี่เลี้ยงต้องทำงานแบบ [knowledge worker](#) ไม่ใช่ทำตามความรู้สึก

เขียนโดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช

วันพฤหัสบดีที่ 31 สิงหาคม 2017 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันพฤหัสบดีที่ 31 สิงหาคม 2017 เวลา 13:24 น.

ตัวอย่างคือ โครงการศึกษานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับชายหาดและทะเล กลุ่มเด็กรักหาดสวนกง พื้นที่ชุมชนบ้านสวนกง อ. ฉะนะ จ. สงขลา ที่เยาวชนที่เข้ามาโครงการยังเป็นเด็กหญิง คือยังอายุน้อยมาก แต่มาเข้าร่วมโครงการเพราะอยากร่วมรณรงค์คัดค้านท่าเรือสงขลาแห่งที่ ๒ และคัดค้านรถไฟรางคู่ เนื่องจากบิดาอยู่ในกลุ่มคัดค้านทั้งสองโครงการดังกล่าว

เมื่ออ่านเอกสารและฟังการนำเสนอเรื่องนี้ ผมก็เกิดคำถามว่า เราควรฝึกให้เยาวชนมอง “ความจริงหลายนมุม” ของเรื่องราวหรือกิจกรรมต่างๆ ในโลกแห่งความเป็นจริงหรือไม่ หากใช่ เยาวชนในโครงการควรค้นคว้าเรื่องข้อดีข้อเสียของโครงการทั้งสอง ในบริบทของชุมชนของตน และร่วมกันประมวลและประเมินความรู้ที่ค้นหามาได้ หากความรู้ส่วนของชุมชนยังไม่เพียงพอก็ศึกษาวิธีการ เก็บข้อมูลที่ต้องการ ให้ความมั่นใจว่าเชื่อถือ สำหรับนำมาใช้ออกแบบกิจกรรม ก็จะเป็นการทำ กิจกรรมแบบ knowledge worker

หัวใจคือ การมี content knowledge สำหรับใช้ทำกิจกรรม และการเรียนรู้ของเยาวชน แะของพี่เลี้ยง ใช้ความรู้ทำกิจกรรมได้ผลอย่างไรแล้ว ทั้งความรู้เชิงกระบวนการ และความรู้เชิงสาระ จะขยายตัวขึ้น ทั้งเยาวชนและพี่เลี้ยงต้องสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลง (transformation) ทั้งสองด้านนี้ได้ เยาวชนก็จะได้รับการพัฒนาแบบไม่กลัว

วิจารณ์ พานิช

๒๐ ก.ค. ๖๐

ชีวิตที่พอเพียง : 2992 การพัฒนาเยาวชนแบบไม่กลวง : ฝึกเป็น Knowledge Worker

เขียนโดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช

วันพฤหัสบดีที่ 31 สิงหาคม 2017 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันพฤหัสบดีที่ 31 สิงหาคม 2017 เวลา 13:24 น.

บันทึกนี้เขียนที่ [GotoKnow](#) โดย [Prof. Vicharn Panich](#) ใน [KMI Thailand](#)